

Αθήνα 14.06.2024.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ 2024

Η παγκόσμια ημέρα εθελοντικής αιμοδοσίας το 2024 υπενθυμίζει, για ακόμη μία φορά, την σημασία της εξαιρετικής αυτής πράξης στη ζωή των ανθρώπων. Με την ευκαιρία αυτή, θα ήθελα να καταγράψω τους άξονες συγγραφής ενός δοκιμίου που, με βάση την εμπειρία μου, θα είναι ωφέλιμο για όσους έχουν την πρόθεση δωρεάς αίματος στον πάσχοντα συνάνθρωπο. Πράγματι, αυτοί οι υγιείς πολίτες από μικρή ηλικία θα πρέπει να δουν την εθελοντική αιμοδοσία ως δωρεά οργάνου προς μεταμόσχευση. Μία πολύτιμη προσφορά προς τον πάσχοντα συνάνθρωπο. Αν και μη γιατροί προσφέρουν θεραπεία σε κάποιους ασθενείς, που το έχουν κυριολεκτικά ανάγκη και μάλιστα θυσιαστικά.

Στο πλαίσιο αυτό, αν και πρόκειται για προσφορά, θα πρέπει να λάβουν υπόψη τους ότι σε οργανικό-σωματικό επίπεδο το αίμα τους αναπαράγεται και έτσι όχι μόνον αποβάλλουν τις "τοξίνες" από το σώμα τους, αλλά παράγεται νέα ποσότητα, νέου και καλύτερης ποιότητας αίματος, που δρα θεραπευτικά και για τους ίδιους. Είναι η ανταμοιβή τους σε σωματικό επίπεδο. Αν αυτό γίνεται μία με δύο φορές το χρόνο και για πολλά χρόνια, θα έχουν τη δυνατότητα να έχουν πιο ισχυρό ανοσοποιητικό σύστημα. Επιπλέον, θα είναι πιο ανθεκτικοί στην κόπωση, στο στρες και σε άλλες απειλές της υγείας τους.

Αν είναι αθλητές θα το διαπιστώσουν και οι ίδιοι. Είναι ένα νόμιμο "ντοπάρισμα", κατά κάποιο τρόπο, στον στίβο της ζωής. Εν τέλει και μέσα από τις εμπειρίες που θα αποκομίσουν, στις διαδικασίες αιμοδοσίας, για πολλά χρόνια, θα γίνουν πιο δυνατοί σε όλες τις εκφάνσεις της σωματικής και ψυχικής σφαίρας και δραστηριότητάς τους. Θα έλεγα και πιο ώριμοι ως πολίτες, αλλά και ως άνθρωποι. Επιπλέον, θα έχουν την δυνατότητα να ελέγχουν το σώμα τους και να το διατηρούν υγιές και καθαρό από επιβλαβείς ουσίες/οργανισμούς που, κατά κανόνα, οφείλονται σε καταχρήσεις. Δηλαδή, ένας αιμοδότης δεν μπορεί να γίνει μέθυσος, θα προσέχει ακόμα να μην μολυνθεί από ρετροϊούς λόγω των "κακών" επιλογών του...

Θα γλιτώσει, επίσης, από πολύ σοβαρούς κινδύνους που η άγνοια, η επιπολαιότητα, αλλά και η πύκνωσή τους σήμερα, τους κάνει σχεδόν καθημερινούς. Αυτό θα επιτευχθεί, αφού ο αιμοδότης θα προσπαθεί ενσυνείδητα και ασυνείδητα να παραμένει συνεχώς υγιής, ώστε να μην χάσει αυτό το προνόμιο. Δηλαδή, το αγαθό της υγείας, που του επιτρέπει κάθε φορά να γίνεται αιμοδότης.

Σε πνευματικό επίπεδο αποτελεί μία μορφή "εξομολόγησης". Εκθέτει τον εαυτό του στην αξιολόγηση του τρόπου ζωής του, ώστε να του δοθεί η δυνατότητα της αυτό-αξιολόγησης και της αυτό-βελτίωσης, της συνεχούς καλλιέργειας του "γνώθι σ' αυτόν" με κριτήρια πραγματικά και αντικειμενικά. Ίσως και με τα πιο πραγματικά και αυστηρά κριτήρια αυτό-αξιολόγησης σήμερα. Με τον ίδιο τρόπο διατηρεί αγνή και καθαρή τη ζωή του, αλλά και κυρίως των οικείων του, αφού αντικειμενικά διδάσκει και σε άλλα μέλη της οικογένειάς του να κάνουν το ίδιο. Τέλος, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι οι πραγματικοί προαγωγοί της εθελοντικής αιμοδοσίας στην Ελλάδα, είναι η ανάγκη των ασθενών και οι ορθόδοξοι χριστιανοί ιερείς. Η Εκκλησία.

Ειλικρινά

Δρ Κωνσταντίνος Στ. Μαμμάς MD MSc PhD Χειρουργός